

any III

n.º 78

preu 15 cts.

Girona, 2 de març de 1934

ACCIO CIUTADANA

setmanari nacionalista

d'esquerra

EDITORIAL

CAL ACTUAR

La fidelitat absoluta als ideals republicans i esquerristes; l'adhesió entusiasta al règim democràtic instaurat el catorze d'abril del 31, i la ferma disciplina als organismes dirigents del partit, mantes vegades demostrada en ésser posada a prova, no han d'ésser motius prou suficients per a què, davant l'apatia, la desorientació i el confusionisme existents arreu, el nostre silenci pugui semblar complicitat.

Quotidianament en la premsa liberal, republicana i esquerrista, articles i més articles, evidencien el perill que pel règim republicà representa l'actuació descarada i provocativa de les dretes; informacions més o menys sensationals, descobreixen conxorxes i maquinacions de poders subversius que s'enfronten desafiadors amb la República; assistim encara, al desvergonyiment del funcionari rastrear, d'ànima monàrquica, emboscat en les oficines de l'estat republicà, que s'insolenta amb els ciutadans que a ell acudeixen prescindint de tota raó i justícia, perquè pressent molt proper, potser, el retorn del règim de favoritismes, adulacions i concupiscències. I davant d'aquesta situació delicadament crítica, extremadament indignant, escandalosament vergonyosa, ¿on són els homes de a democràcia republicana?

On és aquell sentiment revolucionari plenament i massa cívica-ment demostrat en les jornades del catorze d'Abri! On és el verb càlid dels propagandistes esquerrans, encomenant al poble l'escalf i l'entusiasme per a possibles i probables gestes heròiques? On son les actituds decisives i enèrgiques que, com torrentada poderosa, arrastren les multituds i menen a la conquesta de tots els anhels i desitjos insatisfets?

Paraules! Boira i fum! Petiteses i misèries! Els nostres homes estan massa enfeïnats discutint tiquis-miquis que posin a bon lloc el seu orgull i amor propi. Mentrestant es deforma l'essència del règim democràtic i l'obra feconda de les Constituents va esdevenint somni d'un passat prorer que apar llunyà, en caure enrundada per l'envestida cavernària, que no troba valles ni entrebanes de cap mena.

Redrecem-nos! Salvem el règim! Cal actuar ràpidament prescindint dels estorbs de dintre i fora de casa. No son moments per a perdre'ls en picabaralles. El que vulgui pledejar que se'n vagi, ans no el llencin.

Calen fets: fets. Res més.

Insolència monàrquica

La insolència dels monàrquics va prenent proporcions cada dia més agudes. En un cinema de la Plaça del Callao de Madrid es produí un incident que ho palesa a bastament. «El Socialista» el recull i vo'em copiar-lo íntegrament, la cosa creiem que s'ho val.

«Un cine aristocràtic de la plaza del Callao ha conocido tardes atrás, un espectáculo que no ha transcendido a la prensa i que, por lo mismo, nos obligamos a recoger. No lo hemos hecho antes en espera de la nota oficial, mas como no llega, y lleva trazas de no llegar, informaremos a nuestros lectores en acatamiento a un deber profesional.

El acto se desarrolló de la manera siguiente: En la pantalla un noi-

ciario. Una descripción del Cairo con alabanzas para su clima excepcional y sus bellezas naturales. ¡Buen clima! ¡Excelentes excursiones! ¡Magníficas expansiones! Cuestión de dinero. Entre los turistas llegados al Cairo figura el ex-rey de España. No hizo falta más para que el público aristocrático del aristocrático cine rompiera en un aplauso, contrarrestado con algunos silbidos penetrantes.

Se hizo la luz en la sala, aplazada la proyección, y... asombro general. Un capitán de caballería, de uniforme, se creyó en el caso de adoctrinar a los espectadores con unas palabras. De pie en su butaca dijo aproximadamente lo siguiente.

«Si los españoles deseamos que España cambie de rumbo, se aleje de la actual nefasta política, es necesario que ese hombre (aludiendo al ex-rey) sea sentado de nuevo en el trono de sus mayores.»

Vuelta a los aplausos y a los silbidos. La pareja de servicio intervino en el incidente, haciéndose cargo del improvisado orador, que, insistimos, es un capitán de caballería. ¿Adonde fué conducido? ¿Qué se hizo de él? Oficialmente en ninguna parte hay constancia del incidente. En la Dirección General de Seguridad no se tiene la menor noticia. Es curioso esa ignorancia oficial de sucesos que ocurren, con escándalo público, en las salas de espectáculos. El capitán de referencia fué, probablemente, puesto en libertad en las puertas del cine y ¡santas pasacuas!

Efectivamente, en los centros oficiales nada se ha dicho del incidente relatado.»

Pensem nosaltres que en aquest afer no calen gaires comentaris per donar-se compte que el Sr. Lerroux prepara molt acuradament la nova preponderància dels antics governants amb una tàctica molt fina y molt discreta però filla única del que ha estat enganyant mig segle a tot el proletariat català i espanyol amb les seves bravates de revolucionari, esquerrista i laic, coses que sols demostrava sentir per a pujar al Poder.

Poble de Catalunya, germans d'Espanya, ja que els nostres governants no castiguen els que escarneixen la voluntat nostra, sempre que ens trobem en un cas com el del cine madrileny primer siguem nosaltres

Al marge d'un acord

Era a conseqüència de tenir tancats a la presó uns quants amics nostres de resultes de les passades eleccions municipals, que la Comarcal de Girona, es reunia urgentment per a prendre resolució del que calia fer amb motiu d'aquest fet. Amb unanimitat absoluta, i amb un entusiasme extraordinari va aprovar-se la manifestació pro-presos pel proper diumenge, que va resultar ésser l'onze de febrer, data memorable pel republicans d'abans del 14 d'abril.

El Comitè Comarcal no va dormir-se en aquella setmana, i les consultes i gestions en pro dels presos foren incontables. Tant és així que, en el Parlament de Catalunya, per la veu del nostre estimat amic i diputat Antoni Dot-Arxé va ésser feta una interpel·lació al Sr. Conseller de Justícia, que va motivar inclús un llarg debat dintre el si del nostre Govern.

Les resolucions preses motivaren la suspensió de la manifestació acordada, contrariament al que suposaven alguns que era degut a covardia o menyspreu pels nostres amics reclosos. Dites resolucions, com les gestions fetes durant aquella setmana foren explicades als components de la Comarcal pels nostres parlamentaris Sr. Santaló i Cerezo.

El President de la Generalitat de Catalunya ha marxat a Madrid i el viatge té una innegable transcendència. I no solament la té en ordre a política general. Suposem la té i l'ha de tenir en atenció a la injustícia que s'ha comès amb la nostra gent enfrontant-los amb els Tribunals d'Urgència quina finalitat, al crear-los, havia d'ésser veritablement una altre. Es impossible sostreure la passió en moments de lluita electoral. La senten tots els que intervenen en la lluita.

Companys presos: tenim la seguretats que dintre poc podreu retornar a les vostres llars. Per la nostra part, el dia que poguem obrir-vos les portes de la presó, tindrem la satisfacció de pensar que si va suspendre's la manifestació fou perquè el President dels catalans cuidés personalment de la vostra anòmala situació,

els que fem la justícia als que no estan contents amb els privilegis que els ha guardat aquesta República tan benèvola.